ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'—ΕΤΟΣ Α'.—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1894.— ΑΡΙΘ. 4.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία δρ. 5—**Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ** ἐτησία φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὁδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1ον). Ὅσα **ἐπισκεπτήρια** ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν.

2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν **ἡμερολόγιον** ἑκάστου ἔτους.

3ον). Ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ **δωρεὰν** μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4ον). Εἴκοσι **λαχεῖα** τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1894

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις **Ο ΓΡΥΨ** Ὁδὸς Παλλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὑρίσκωσιν οἱ προσερχόμενοι στερεότητα καὶ μεγάλην εὐθηνίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παντὸς εἴδους μηχανήματος ἤτοι·

Ἠλεκτρικῶν ἔργων, κωδώνων, τηλεφώνων ἠλεκτρομηνανῶν, ἠλεκτρικῶν φώτων, ἀντλιῶν, ὑδραυλικῶν εἰδῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΓΝΩΣΤΟΝ

ΕΠΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΙ

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΚΑΨΗ ΚΑΙ ΤΣΑΛΛΑ

ΚΑΙΝΗ

Αἴθουσα

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Βούτυρα παχέα καὶ ἀνόθευτα. Ἔλαια καθαρά. Οἶνοι ἐκλεκτοὶ παντὸς εἴδους.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ

Αἴθουσα

Κρέατα βιδέλων καὶ ἀμνῶν ἀρίστης καταγωγῆς.

Ὑπηρεσία Ἀγγλική.

ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

εἰς τὸ κέντρον τῶν Χαυτείων.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΚΥΡΑΤΣΟΥΛΑ — ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίας ὑπογραφικὰς τιμᾶς ἡμέρας ἢ νυκτερινὰς ἐξ ὁμολογίας.

Ἐργάται ἄριστοι πάντοτε πρόθυμοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαούλη καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 27 κ. Μπόρος Λόγιμης ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς τὴν ἐκκένωσιν βόθρων οἰκιῶν καὶ λοιπῶν οἰκοδομῶν τῆς πόλεως ὁπωσδήποτε.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Η ΕΛΠΙΣ

Γ. ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Εἰς τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ Ἡρώων (Ψυρῇ) μέγα Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ταγκαλάκη ἐκομίσθη νέα συλλογὴ φαρμάκων. Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο ὂν ἓν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν Ἀθήναις δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεως.

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Α'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Νοεμβρίου 1894. Ἀριθ. 4.

АЛЕКСАНДРЪ III.

ИМПЕРАТОРЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ

Ἀπὸ τὸ 362 ὅτε οἱ μεγάλοι Μπογιάροι ἐκυριάρχουν καθ' ὅλην τὴν Ρωσσίαν ἡ τροκοκρατία ἦτον εἰς ὕψιστον βαθμόν. Εἰς ἑκάστην Κουπέρνιαν (ἐπαρχίαν) ὁ λαὸς ἔζη τυραννικῶς καὶ ἀπελπιστικῶς. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἦσαν δοῦλοι αὐτῶν· ὅλοι οἱ ὑπίκοοι εἰργάζοντο δι' αὐτούς. Ἡ τυραννία ἦτο μεγάλη· οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ὁμιλήσῃ λέξιν τινά, διότι τὸ μαστύγιον ἦτον ἕτοιμον. Ἐκ τῶν ὑπηκόων ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὑπηρέτουν εἰς τὸν στρατόν. Κατὰ δὲ τὴν περιγραφὴν Ρώσσου συγγραφέως, οἱ στρατιῶται ὑπηρέτουν ἄλλοι τριάκοντα καὶ ἄλλοι τεσσαράκοντα ἔτη. Οἱ Μπογιάροι ἦσαν ἐπηρμένοι καὶ ὑπερήφανοι. Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ εἴπῃ εἰς αὐτοὺς λέξιν. Ἐθεώρουν τὸν ἁπλοῦν λαὸν ὡς κτῆνοι, καὶ ἡ μόνη αὐτῶν προφορὰ εἰς αὐτοὺς ἦτον μουζίκ.

Τὰ ἐνδύματα αὐτῶν ἦσαν ὅμοια πρὸς τὰ τῶν γυναικῶν. Ἔφερον δὲ ἐπὶ τῆς μέσης χρυσοῦν περιδέραιον μὲ πολυτίμους μαργαρίτας καὶ ἀδάμαντας· ἐφόρουν καλύμματα ὑψηλά, κεκοσμημένα διὰ πολυτίμων λίθων. Ἠγάπων τὰς διασκεδάσεις, τὰ συμπόσια καὶ τὰς μεγάλας συναναστροφὰς μετὰ τῶν αὐλικῶν των.

Κατὰ τὸ 1682, ὅτε ἔλαβε τὰ ἡνία τοῦ Κράτους ὁ Μέγας Πέτρος, ἀποθανόντος τοῦ πατρός του Θεοδώρου, ἔκαμε πολλὰς μεταρρυθμίσεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀνομάσθη Βελίκιη Πὲτρ Πρεοπραζοβάτελ. Οὗτος ἔκαμε μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν στρατόν, ᾠκοδόμησε σχολὰς διαφόρων ἐπιστημῶν, ἐκκλησίας κλπ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς ἔλαβε τὰ ἡνία τοῦ Κράτους ἡ Αἰκατερίνη, καὶ μετ' αὐτὴν οἱ ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι βασιλεῖς μέχρι τοῦ ἀποθανόντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ πολλῶν ἐτῶν ἡ Ρωσσία ἀπήλαυσε κατὰ τὸ 1881 τὸν Ἀλέξανδρον τὸν τρίτον ἐκ τῆς γενεαλογίας τοῦ Ρωμανώφ. Ὁ Μιχαὴλ Ρωμανὼφ ἦτον ἁπλοῦς Μπογιάρος, ἐσυγγένευεν ὅμως μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῶν Ρουρίκων διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας Ἰβανόβνας, ἥτις θυγάτηρ οὖσα τοῦ Ρουρίκου Τσάρου Ἰβὰν τοῦ Α' εἶχε νυμφευθῆ μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Μιχαὴλ Ρομανώφ.

Ἐξ ὅλων τούτων τῶν βασιλέων ὁ ἀγαπητότερος εἰς ὅλην τὴν Ρωσσικὴν αὐτοκρατορίαν ἦτον ὁ Ἀλέξαεδρος ὁ Γ'. Ἐκ παιδικῆς του ἡλικίας ἠνισχολεῖτο εἰς μεγάλας ἰδέας· ἦτον ἐνήμερος εἰς ὅλα τὰ ζητήματα. Ἡ μόνη δὲ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἦτο νὰ ἐργάζεται, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ Μ Πέτρου. Τὰ μόνα βιβλία τὰ ὁποῖα ἠγάπα, ἦσαν τὰ ἐκκλησιαστικά. Εὐχαριστεῖτο νὰ βλέπῃ ἱερεῖς, ἔφερε δὲ μέγα σέβας πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄπειρον χρηματικὸν ποσὸν ἐδίδενεὶς αὐτοὺς διὰ νὰ ἀνεγείρωσι μεγαλοπρεπεῖς ναούς.

Ὅτε δὲ ἔλαβε τὰ ἡνία τοῦ κράτους ἐκατήργησε πολλά. Ἡ δουλία ἐξέλιπεν ὁλοτελῶς, τοῦ στρατοῦ ἡ μακρὰ θητεία μετεβλήθη εἰς 5τῆ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Γ' ἐγεννήθη τῇ 26 Φεβρουαρίου 1845, ἐνυμφεύθη τὴν 28 Ὀκτ. 1866 τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως Δάγμαρ, κληθεῖσα μετὰ τὸν γάμον Μαρίαν Θεοδωρόβναν.

Οἱ τίτλοι τοῦ Αὐτοκράτωρος εἶνε οἱ ἑξῆς: Καῖσαρ καὶ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Τσάρος τῆς Μόσχας, τοῦ Κιέβου, τοῦ Βλαδιμίρου, τοῦ Νοβγορότ, τοῦ Ἀστραχὰν, τῆς Πολωνίας, τῆς Σιβηρίας, τῆς Ταυρικῆς. Δεσπότης τοῦ Πασκώφ, μέγας δοὺξ τῆς Σμολένσκης, τῆς Λιθουανίας, τῆς Ποδολίας καὶ Φιλανδίας.

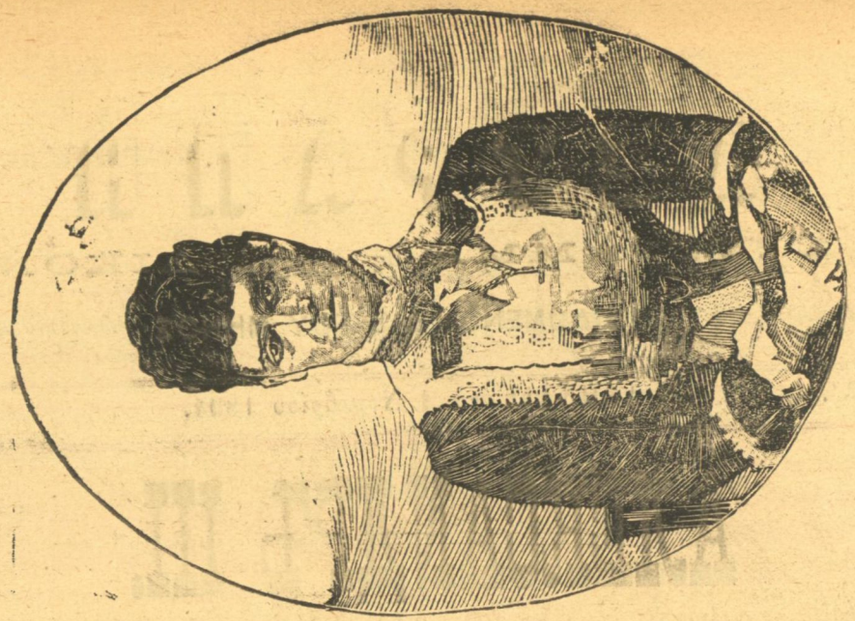

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΡΟΒΑΝΑ

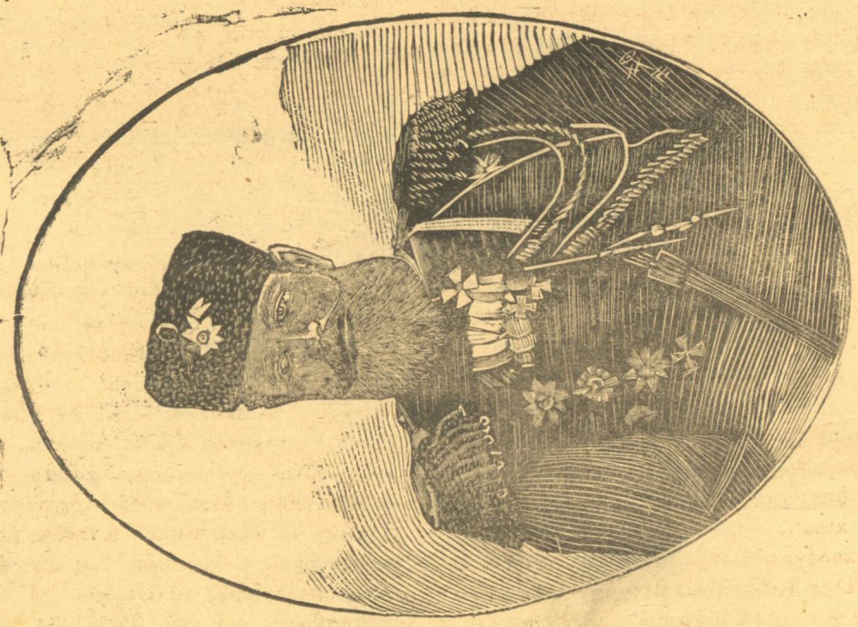

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ'.

ΑΠ' ΑΡΓΟΣ—ΠΡΙΦΤΙΑΝΙ

Τὸ χωρίον Πρίφτιανι κεῖται πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἄργους, εἶνε δὲ ἐκτισμένον ἐν τῷ μέσῳ ὑψηλῶν ὀρέων, ὧν τὸ πρὸς ἀνατολὰς εἶνε ἀπότομον καὶ ὑψηνενές. Ἡ γῆ του εἶνε ξηρὰ καὶ πετρώδης πλὴν ἔχει θαυμασίαν τοποθεσίαν, ἣν διαπνέει πάντοτε ζωογόνος αὔρα ὑπὸ ἀνέφελον οὐρανόν. Μακρὰν τοῦ χωρίου πρὸς νότον φαίνεται τὸ εὔφορον Ἀργολικὸν λεκανοπέδιον ἐφ' οὗ σποράδην εἰσὶν ἐκτισμένα τερπνὰ μικρὰ χωρία, ἅτινα βλέπων τις νομίζει ὅτι βλέπει γλυκεῖς φακοὺς (ἐλαίας) ἐπὶ προσώπου ὡραίας νεάνιδος. Πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν δὲ μέρος εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου φαίνεται ἡ πρώην πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου Ναύπλιον ἐπὶ μακροῦ ἀκρωτηρίου, ἐκτεινομένου εἰς τὴν θάλασσαν δίκην ἐμβόλου ἀρχαίας νηός. Ἡ κυανὴ γραμμὴ τῆς θαλάσσης, ἥτις δεικνύει τὰ ὅρια τοῦ ὁρίζοντος, μεταξὺ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ναυπλίου καὶ Ἄργους σχηματίζει τὴν βάσιν τριγώνου εὐφόρου οὗτινος τὸ Πρίφτιανι ἀποτελεῖ τὴν κορυφήν.

* *
*

Ὁ θεῖος μου Γ. Κ. ἐπρόκειτο νὰ παραστῇ ὡς παράνυμφος εἴς τινα γάμον τελούμενον ἐν Πρύφτιανι· μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσκεκλημένων ἤμην καὶ ἐγώ. Ἀνεχωρήσαμεν ἐξ Ἄργους δείλην, πορευόμενοι εἰς τὸ χωρίον διὰ τῆς ὁδοῦ, ἥτις τὸ πάλαι ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῆς υἱϊκῆς στοργῆς, ἣν ἔδειξαν ὁ Κλεόβις καὶ ὁ Βίτων πρὸς τὴν μητέρα των Κυδίππην. Ἡ ὁδὸς ἦτο χαρίεσσα καὶ ὁμαλή, ἡ πορεία τερπνὴ καὶ ἡ ὥρα μαγευτική. Ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ᾐσθανόμην ἑαυτὸν ἀπηλλαγμένον τοῦ δεινῶς πιέζοντος τὰ στήθη μου ἀγνώστου ἐφιάλτου κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει διαμονήν μου. Ἐ τῆς θέας τῶν γραφικωτάτων τοπίων, ἔνθα ὁ ζωογόνος ἀὴρ, ἡ μυροβόλος ἀτμοσφαῖρα, τὰ ἐναρμόνια κελαδήματα τῶν πτηνῶν καθηδύνουσι τὴν ψυχὴν, δὲν ἐκορενόμην μόνον, ἀλλ' ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ῥοφήσω ὅλον ἐκεῖνον τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ ν' ἀποσπάσω οὕτως εἰπεῖν ὅλους ἐκείνους τοὺς μαγευτικοὺς τόπους, ὅπως τοὺς λάβωμετ' ἐμοῦ. Εἰς τοιοῦτον βαθμὸν εἶχε φθάσει ἡ ἀπληστίαμου.

* *
*

Δυστυχῶς τὸ ταξείδιόν μας δὲν διήρκησε πλέον τῆς ὥρας. Μόλις εἰσήλθομεν εἰς τὸ χωρίον ἔπρεπε νὰ ὑπερασπίσωμεν ἑαυτοὺς κατὰ τοῦ σμήνους τῶν κυνῶν, οἵτινες εἰς ἕκαστον Ἑλληνικὸν χωρίον ὑποδέχοται πρῶτοι τοὺς εἰσερχομένους ξένους. Τέλος διὰ πολλῶν μέσων καὶ τῇ βοηθείᾳ τριῶν μαγγουροφόρων κατωρθώσαμεν ν' ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τῶν ὑλακῶν τῶν κυνῶν καὶ πτωναχοῦντες ὡς φῦσα χαλκέως ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀνωφερείας ἐφθάσαμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ὅπου τὸ συμπεθεριό —οὕτω καλοῦσιν οἱ χωρικοὶ τοὺς προσκεκλημένους.— μᾶς ὑπεδέχθησαν ἐν ἐξάλλῳ χαρᾷ καὶ δι' ἀτελευτήτων πυροβολισμῶν.

Εἰσήλθομεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐκαθήσαμεν ἐπὶ προσκεφαλαίων· μᾶς προσέφερον ἐφ' ἑνὸς Ἰταλικοῦ τρυβλίου ὄρνιθα ὀπτὴν, ἐφ' ἑτέρου δὲ νεμεάτην οἶνον. Ἀφοῦ ἐξετελέσθη ὁ ὑποχρεωτικὸς οὗτος τύπος τῆς φιλοξενείας, ἐξῆλθον τῆς οἰκίας καὶ μετὰ πέντε λεπτῶν πορείαν ἀνέβην ἐπί τινος λοφίσκου, οὗτινος οἱ ἡμικεκαυμένοι θάμνοι ἵστανται ἐκεῖ ὡς μελανὰ φάσματα, μάρτυρες τῆς βαρβαρότητος καὶ ἀγροικίας τοῦ Ῥωμηοῦ. Περιέφερον τὸ βλέμμα μου πρὸς δυσμὰς καὶ εἶδον τὰ ἐρείπια τῆς πολυχρύσου καὶ εὐρυαγυίας πόλεως τοῦ Περσέως καὶ Ἀγαμέμνονος, ἔνθα σήμερον φύεται ὁ σκόλυμος παρὰ τῇ ἀκάνθῃ, ἐνῷ πρὸ τρισχιλίων ἐτῶν ὑψοῦντο μέγαρα περικαλῆ καὶ ἀκούεται ἡ θλιβερὰ κραυγὴ τοῦ θρηνωδοῦ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν νεκρῶν εἰς τὴν ἄφωνον ἐκείνην ἐρημίαν . . . . Ἔμεινα ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ παρατηρῶν τὰ συντρίμματα καὶ τὰς σωρείας τῶν λίθων, ἀφέθην εἰς ρεμβασμούς. . . . Σκέψεις ποικίλαι ἀπησχόλουν τὴν φαντασίαν μου καὶ αἰσθήματα λυπηρὰ κατέθλιβον τὴν ψυχήν μου. . . . Φεῦ! ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς εἶχεν ἀποθάνει, τὰ θαυμάσια ἔργα τῆς τέχνης καὶ μεγαλοφυΐας τοῦ Πολυκλείτου καὶ τοῦ Φειδίου δὲν ἐκόσμουν πλέον τὴν κοιτίδα τῶν τεχνῶν καὶ τῆς μεγαλοφυΐας. Τοιαύτη εἶνε ἡ τύχη τῶν ἀνθρωπίνων! Ὅπως εἰς τὸ θέατρον πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος δὲν κατέχουσι τὴν αὐτὴν θέσιν, ἀλλὰ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐμφανίζονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέρχονται, οὕτω καὶ εἰς τὴν μεγάλην σκηνὴν τοῦ κόσμου ἀναφαίνονται πολλὰ ἔθνη, διαδραματίζουσιν ἓν πρόσωπον, μικρὸν ἢ μέγα, ἀσήμαντον καὶ ταπεινὸν ἢ ἔνδοξον καὶ περιφανές, καλὸν ἢ κακὸν καὶ ἐκλείπουσι διὰ παντός.

* *
*

Κατῆλθον λίαν συγκεκινημένος καὶ μόλις ἐπλησίασα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἀκούω γυναικεῖον ᾆσμα, οὗτινος οἱ στίχοι ἐστεροῦντο ρυθμοῦ καὶ ἁρμονίας. Εἰσέρχομαι καὶ βλέπω τὸν γαμβρὸν ἐπὶ σκίμποδος καθήμενον καὶ ἐν δυόμενον ὑπὸ δεκάδος νεανίδων, ὧν τὰ πρόσωπα ἦσαν τοσούτῳ ὡραῖα τοσούτῳ ἀκτινοβόλα ὥστε οὐδεὶς συγγραφέως κάλαμος θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ αὐτά, οὐδὲ ζωγράφου χρωστὴρ τελείως νὰ ἀπεικονίσῃ. Ἀληθῶς τὰς ἐμακάρισα συγκρίνας αὐτὰς πρὸς τὰς ὠχρὰς καὶ ἀναιμικὰς πολίτιδας, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, προσπαθοῦσι διὰ τοῦ ψιμμυθίου νὰ ἀναπλήρωσιν, ὅ,τι ἠρνήθη εἰς αὐτὰς ἡ φύσις· ἀπεγοητεύθην τοσοῦτον ὅμως ἐκ τῶν ἀρρύθμων ᾀσμάτων των, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὰς εὕρω ἀληθῶς

δυσειδεῖς τὰς τόσον ἐν τῇ σιγῇ ἐπαγωγούς. Μετὰ τοῦτο παρέστην μάρτυς φρικτοῦ μαρτυρίου. Τέσσαρες ἄλκιμοι νεανίαι λαβόντες τὸν σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκάθητο ὁ γαμβρός, ἐκ τῶν ἄκρων, ὕψωσαν αὐτὸν ἀνακράζοντες. Ἄξιοοοος . . . Ἄξιοοόος . . . ἐνῷ ἡ κεφαλὴ τοῦ γαμβροῦ ἐφιλοδωρεῖτο ἰσχυρὰ κτυπήματα ὑπὸ τῆς δοκοῦ τῆς ὀροφῆς.

— Δυστυχῆ γαμβρέ! ἐφώνησα· σήμερον δύνασαι νὰ αἰτήσῃς τὴν ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ τῆς ἐκκλησίας κατάταξίν σου.

Καθ' ἣν ὥραν τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ὠχρὸν μὲν ἀλλὰ λαμπρὸν εἰσέτι, ἔδυεν εἰς τὸν ὁρίζοντα πορφυροχρωματίζον τὸν οὐρανόν, ἡμεῖς ἐπορευόμεθα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης πρὸς τέλεσιν τοῦ μυστηρίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἱεροτελεστίας οὐδεμία γελοία χωρικὴ διατύπωσις ἔλαβε χώραν· μόνον ἡ νύμφη ἔκλεε, τῆς ὁποίας τὰ δάκρυα μοῦ ἀνεπόλησαν εἰς τὴν μνήμην τὸν στίχον τοῦ Εὐριπίδου.

Γυνὴ δὲ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ. (Μήδεια Στ. 928). Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου κατὰ τὸ ὑφιστάμενον ἔθιμον τοῦ χωρίου ἐπανεκάμψαμεν ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ· ἀλλὰ πρὶν εἰσέλθωμεν ἐν αὐτῇ, ἔστημεν πρὸ τῆς θύρας, ὅπου νεᾶνις προσέφερε ποτήριον μέλιτος εἰς τὴν νύμφην, ἥτις λαβοῦσα ὀλίγον διὰ τοῦ λιχανοῦ της ἔχρισε τὴν θύραν σταυροειδῶς· ἀκολούθως ἔλαβε καρπὸν ροιᾶς, τὸν ὁποῖον θραύσασα ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς θύρας ἔρριψεν ἔνδον τῆς οἰκίας. Ἐνόμισα πλέον, ὅτι ἡ αὐλαία κατέπεσε καὶ θὰ εἰσηρχόμεθα εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' αἴφνης παρίσταμαι θεατὴς νέας ἱλαροτραγικῆς κωμῳδίας. Γραῖδιον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θύραν, ὥσπερ οἱ ἐκ τοῦ σανιδώματος τοῦ θεάτρου προκύπτοντες δαίμονες καὶ νηρηΐδες τῶν μαγικῶν παραστάσεων, κρατοῦν μανδήλιον διὰ τοῦ ὁποίου τούς τε νεονύμφους καὶ τὸν παράνυμφον περιέδεσεν ἐκ τῶν τραχήλων καὶ μετὰ τοσαύτης ὁρμῆς ἔσυρεν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς οἰκίας, ὥστε ὀλίγον ἐλειψε νὰ θραυσθῶσιν οἱ τραχηλικοί των σπόνδυλοι. Ἐκ περιεργείας ἠρώτησα ἀγαθόν τινα χωρικόν, ἵνα μοῦ ἐξηγήσῃ, τί ἐσήμαινε ἡ κωμικὴ καὶ γελοία αὕτη παράστασις. Μοὶ εἶπεν, ὅτι γίνεται τοῦτο, ὅπως οἱ νεόνυμφοι εἶνε συνδεδεμένοι ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἐγέλεσα ἀφ' ἑνός, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τοὺς ᾤκτειρα διὰ τὴν δεισιδαιμονίαν των, ἥτις δυστυχῶς εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ χωρία ἔχει ἐκτείνει τὸ πένθιμον κάλυμά της.

Ἡ ἑσπέρα ἐπῆλθεν· ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκίας ἐτοποθετήθησαν δύο σοφάδες ὑπερμεγέθεις ἐπ αὐτῶν δὲ διάφορα φαγητὰ τὰ καλλίτερα τῆς ἑλληνικῆς μαγειρικῆς. Ἀφοῦ ἐκαθέσθημεν ὁκλαδόν, ἐφωρμήσαμεν κατ' αὐτῶν ἀκράτητοι καὶ φοβερὸς συνήφθη ἀγών, περὶ τοῦ τίς πρῶτος νὰ διεκδικήσῃ τὰ τρυφερώτερα τεμάχια τῶν ἀφθόνων παρατεθέντων κρεάτων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ ἐκυκλοφόρει ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα τζιότρα πλήρης μαύρου οἴνου, τῇ μαγικῇ δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐπληρώθη μετ' ὀλίγον ἡ οἰκία παντοειδῶν ἑλληνικῶν ἀσμάτων· τινὲς δὲ μάλιστα ἐκ τῶν συνδαιτυμόνων τόσον μεγάλας φωνὰς ἐξέβαλον, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ διαρρήξωσι τὰς φωνητικάς των χορδάς. Εἰς τὰ χωρικὰ γεύματα ἕνεκα τῆς ἐπηρείας τοῦ οἴνου παραγέται τόσος πάταγος, ὥστε ἀμφιβάλλω, ἐὰν ὁ λέβης τοῦ Ἑωσφόρου παράγῃ ὅμοιον τοιοῦτον. Κυριολεκτικῶς πανδαιμόνιον. Μετ' ὀλίγον, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἐχορεύσαμεν τὸν συρτόν, ὑπὸ τοὺς ἁρμονικωτάτους ἤχους τῆς ἐκ λαγούτου καὶ βιολίου ἀποτελουμένης ὀρχήστρας μας, ἡγουμένων εὐσταλῶν καὶ ἀρρενωπὴν ἐχόντων τὴν φυσιογνωμίαν νεανιῶν, ὧν τὴν λεπτὴν ὀσφὺν περιέσφυγγεν ἡ πάλλευκος φουστανέλλα. Τί ὡραία ἡ φουστανέλλα! Τὸ ἔνδυμα τοῦτο εἶνε προϊὸν ἀνδρικῆς ἀνατροφῆς, συνήθους εἰς τὰ τέκνα τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὧν οἱ πατέρες διατηροῦσι τὰς παλαιὰς παραδόσεις ἔτι, ὡς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν Βοτσαραίων καὶ Κολοκοτρωναίων.

Τέσσαρας ὥρας διήρκεσε τὸ γεῦμα, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου πάντες οἱ συνδαιτυμόνες ὑπέστημεν χρηματικὴν ἀφαίμαξιν διὰ τῆς γνωστῆς κούπας τοῦ γαμβροῦ.

Ἠγέρθημεν κατὰ τὸ λυκαυγὲς καὶ ἐπιβάντες τῆς ἁμάξης ἠρξάμεθα πορευόμενοι εἰς Ἄργος· Πόσον ὡραῖον εἶνε τὸ λυκαυγές! Ἡ νὺξ ἔστρεφε τὰ κάθυγρα νῶτα της, τὰ δὲ νέφη ἐχρωματίζοντο ὑπὸ τὰς ἀμυδρὰς τῆς ἠοῦς ὑπολάμψεις. Ροδινὸν λυκόφως ἐχρύσου τὰς κορυφὰς τῶν πρὸς ἀνατολὰς ὀρέων καὶ διεσκέδαζε βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὸ ἀμυδρὸν σκότος. Μυροβόλος αὖρα ἐπέπνεε· τὰ φύλλα τῶν δένδρων ἐσείοντο καὶ τὰ ἄνθη ἐσκίρτων. Τὸ πτηνὸν ἐξύπνα εἰς τὸν θάμνον του καὶ ἐχαιρέτα τὴν ἐπιφώσκουσαν αὐγὴν μὲ τὸ χαρμόσυνον αὐτοῦ ᾆσμα· τὰ ἄστρα κατ' ὀλίγον ἔδυον καὶ ὁ αὐγερινὸς ἠκτινοβόλει εἰς τὰς ἄκρας τῶν λόφων. Πανταχοῦ γαλήνη καὶ ἱλαρότης βρεφική! . . . Ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν εἴπω, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ περιγράψω δεόντως τὴν θαυμασίαν ταύτην ὥραν. Τὴν λάμψιν, ἔλεγεν ὁ Λαμαρτῖνος, δὲν περιγράφει τις, τὴν αἰσθάνεται μόνον.

Μετὰ μιᾶς ὥρας εὐχάριστον πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς Ἄργος λίαν φαιδροὶ καὶ καταγοητευμένοι ἐκ τῶν περιποιήσεων τῶν φιλοφρόνων Πριφτιανιτῶν.

Ἄργος τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1894

Χρῆστος Α. Καραγιάννης
φοιτητὴς τῆς Νομικῆς.

ΑΙ ΔΥΟ ΤΡΙΚΥΜΙΑΙ

Τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν—καὶ τρικυμία εἰς τὴν καρδιάν.

(Διήγημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ).

(συνέχεια καὶ τέλος ἴδε ἀριθ. 3).

—Καὶ πῶς, κύριε βαρῶνε, δὲν πρέπει νὰ λυπηθῶ ἕνα τοιοῦτον γενναῖον ἄνδρα, ὅστις προετίμησε νὰ χάσῃ τὴν ζωήν του καὶ τὸ πλοῖόν του χάριν ἐμοῦ. Δὲν ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὴν ζωήν του;

—Εἰς αὐτὸ ἀπατᾶσθε, ἐὰν σᾶς ἠγάπα ἔπρεπε ν' ἀφήσῃ τὰ πάντα νὰ χαθοῦν, καὶ πλοῖον καὶ ἐπιβάτας, καὶ μόνον νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἰδικῆς του σωτηρίας καὶ τῆς ἰδικῆς σας.

—Ὄχι ὄχι, κύριε βαρῶνε, ὁ σύζυγός μου ἦτο τίμιος καὶ γενναῖος ἀνήρ.

Σκεφθεῖτε ὅτι ἐκπληρῶν τὸ καθῆκόν του προσέφερε τὸν ἑαυτόντου θυσίαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων. Πράττει δὲ καὶ ἔγκλημά τις ἐὰν τὸν κατακρίνῃ.

Ὁ βαρῶνος δὲν ἀπήντησε τίποτε. Ἐφαίνετο βαθέως σκεπτόμενος

—Μεταβάλλετε γνώμην κ. Ζεβέκη, εἶπεν, ὅλα αὐτὰ παρῆλθον καὶ ὁ σύζυγός σας δὲν ὑπάρχει πλέον, ἐνῷ σεῖς θαῖδητε εἰσέτι εὐτυχίαν καὶ πλούτη, ἐὰν ὅμως θέλετε νὰ γείνητε σύζυγός μου.

Ἡ Ζεβέκη ἐμειδία. Εὑρίσκετο ἐν ἐρήμῳ μὴ ἔχουσα οὐδὲν καταφύγιον, μόνη μεθ' ἑνὸς ἀνδρὸς εἰς οὗ τὴν ἐξουσίαν καὶ προστασίαν ὑπήγετο, Ὁ προστάτης δὲ οὗτος δὲν ἦτο καὶ τόσον ἀπορριπτέος καὶ ἠσθάνετο μίαν ἕλξιν πρὸς αὐτόν.

—Κύριε βαρῶνε, εἶπε, δύο λέξεις θὰ σᾶς εἴπω·

—Εἰπέτε, εὐχαρίστως.

—Δέχομαι εὐχαρίστως νὰ γίνω σύζυγός σας, ἀφοῦ ὅμως πρῶτον ὑπάγωμεν εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ λάβω τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων μου.

—Ἐξ ὅλης καρδίας, μάλιστα καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι οἱ ἰδικοί σας γονεῖς καὶ οἱ ἐμοὶ θὰ συγκινέσουν εἰς τὸν γάμον αὐτόν. Λοιπὸν σύμφωνοι.

Δύο ἡμέραι παρῆλθον ἐν μέσῳ μεγάλης ἀγωνίας πρὸς ἀνακάλυψιν πλοίου τὸ ὁποῖον νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα των.

Αἴφνης τὴν τρίτην ἡμέραν βλέπουν μακρόθεν καπνὸν ἀτμοπλοίου.

—Θεέ μου, ἀνέκραξεν ὁ βαρῶνος, παρατηρῶν μετὰ συγκινήσεως καὶ προσπαθῶν νὰ διακρίνῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀτμοπλοίου.

Εἰς τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο εὑρίσκοντο Γερμανοὶ περιηγηταὶ οἵτινες γνωρίζοντες κάτι περὶ τῆς ἀγρίας νήσου, ἤρχοντο νὰ τὴν ἐπισκεφθῶσι, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὑπῆρχε καὶ εἷς φίλος τοῦ βαρώνου.

Οὗτος βλέπων τὴν προσέγγισιν τοῦ σκάφους ἔβαλε κραυγὰς χαρᾶς καὶ ἔτρεξε πρὸς εὕρεσιν τῆς Ζεβέκης.

—Ζεβέκη, ἔκραξε μετὰ χαρᾶς, ἐσώθημεν, ἐσώθημεν! Ἰδοὺ ἔρχεται πλοῖον εἰς τὴν νῆσόν μας.

—Θεέ μου, θὰ εἶνε ὁ «Ἀετὸς», ἀνέκραξεν ἐκείνη· θὰ εἶνε ὁ σύζυγός μου.

— Ὄχι, ὄχι, δὲν εἶνε ὁ «Ἀετὸς», οὔτε ὁ σύζυγός σας. Εἶναι ἀτμόπλοιον ξένον. Ὑπάγωμεν εἰς τὴν παραλίαν.

Καὶ ἐβάδιζαν δρομαίως, μολονότι ἡ νεαρὰ γυνὴ δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατήσῃ.

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν παραλίαν, μία λέμβος εἶχε προσεγγίσει εἰς τὴν νῆσον καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐξῆλθον περιηγηταί τινες καὶ ναῦται.

— Πῶς εἶσαι, φίλε Ἐμμανουήλ; ἔκραξεν ὁ βαρῶνος, τρέχων μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας πρὸς τὸν φίλον του. Πολὺ ὥρα παρῆλθεν ἕως ὅτου συνῆλθον ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς συγκινήσεως, καὶ τότε ὁ βαρῶνος διηγήθη τὸ ναυάγιόν του καὶ πῶς εὑρέθησαν εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην.

—Κύριοι, εἶπεν ὁ Ἐμμανουὴλ πρὸς τοὺς λοιποὺς συνταξειδιώτας του, οἱ φίλοι ἐδῶ θὰ ἔχουν μεγίστην ἀνάγκην τροφῆς καὶ περιποιήσεως, ἄγωμεν εὐθέως εἰς τὸ πλοῖον.

Μετὰ ἓν τέταρτον πάντες εὑρίσκοντο ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον ἀπῆρε ἐκ τῆς νήσου διευθυνόμενον τὴν βορειοανατολικὴν Εὐρώπην.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἔφθασε τέλος εἰς τὴν πατρίδα τῆς Ζεβέκης καὶ τοῦ βαρώνου, ἐν ᾧ ὁ τελευταῖος οὗτος ἐσκέπτετο τίνι τρόπῳ ἤθελε δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὸν θάνατον τοῦ πλοιάρχου Γαρτρὸς εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῆς.

Ἀλλ' ἠπατᾶτο. Ἡ εἴδησις τοῦ ναυαγίου τοῦ Ἀετοῦ ἔφθασε μέχρι τοῦ Ἀρχαγγέλου, τόσον δὲ βαθέως προσέβαλε τοὺς γονεῖς τῆς Ζεβέκης, ὥστε οἱ δυστυχεῖς γονεῖς καμφθέντες ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς θυγατρός των, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ εὕρωσι τὸν αὐτὸν θάνατον, ὃν ἐνόμιζον ὅτι καὶ ἐκείνη ὑπέστη.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς γονεῖς τοῦ βαρώνου δὲν ἐπροξένησεν ὀλιγωτέραν λύπην. Ἐνέδυσαν τὸν οἰκόν των ἄνωθεν ἕως κάτω μὲ μαῦρα ὑφάσματα καὶ ἔδιδον πολλὰς ἐλεημοσύνας ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ υἱοῦ των.

Ὅταν τὸ ἀτμόπλοιον ἠγκυροβόλησε εἰς τὸν λιμένα, οἱ δύο καθήμενοι πλησίον ἀλλήλων ἐπὶ τῆς γεφύρας, ἐσκέπτοντο τοὺς γονεῖς των, οὓς ἔμελλον νὰ ἐπανίδωσι, καὶ τὰ σχέδιά των περὶ τῆς ἑνώσεώς των.

—Ἔχε θάρρος, ἀγαπητὴ Ζεβέκη καὶ ὅλα θὰ τελειώσωσι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας.

Ἅμα ἐξῆλθον εἰς τὴν ξηρὰν διηυθύνθησαν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ βαρώνου, ἐνῷ πολλοὶ γνωστοὶ τοὺς παρετήρουν μετ' ἐκπλήξεως.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ του ἰδόντες αὐτοὺς μακρόθεν καὶ ἀναγνωρίσαντες τὸν ἀπωλεσθέντα υἱόν των ἔδραμον ὡς παράφρονες καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας του, μὴ δυνάμενοι νὰ πιστεύσουν τοσαύτην εὐτυχίαν.

Μετὰ τὰς πρώτας συγκινήσεις ἐδιηγήθη οὗτος τὰ ἀφορῶντα τὸ ναυάγιον, τὴν ἐν τῷ νήσῳ διαμονὴν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀναχώρησίν των.

Ὁ βαρῶνος ἔστειλεν ἕνα ὑπηρέτην ὅπως πληροφορήσῃ τοὺς γονεῖς τῆς Ζεβέκης περὶ τῆς ἐπανόδου αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιστροφῇ του οὗτος ἔφερε τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τοῦ θανάτου των.

Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐπροξένησε πολλὴν θλῖψιν καὶ δάκρυα εἰς τὴν νεαρὰν γυναῖκα.

Τὴν ἑπομένην ὁ βαρῶνος κατέστησε γνωστὸν εἰς τοὺς γονεῖς του τὸν ἔρωτα καὶ τὰ σχέδιά του. Οὗτοι κατ' ἀρχὰς ἀνθίσταντο, ἀλλὰ βλέποντες τὸ ἀκατόρθωτον συνήνεσαν. Τότε δὲ ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ ἤρχισαν φίλοι καὶ γνωστοὶ νὰ συρρεύουν εἰς τὴν οἰκίαν των συγχαίροντες αὐτούς.

Μετὰ μεγάλας ἀγορὰς ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων διὰ τὴν Ζεβέκην καὶ ἄλλας προετοιμασίας. ἔφθασεν ἡ ὡρισθεῖσα ἡμέρα τοῦ γάμου καὶ κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν οἱ δύο νέοι ἐκάθηντο πλησίον ἀλλήλων ἀναμένοντες τὴν ἔλευσιν τῶν ἱερέων οἵτινες ἔμελλον νὰ στέψωσιν αὐτούς.

Ἀφοῦ ἡ λέμβος μετέφερε τοὺς ναύτας, ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς νήσου, ἐπὶ τοῦ Ἀετοῦ τῆς θαλάσσης, ὁ πλοίαρχος Γαρτρὸς μετὰ γενναίας προσπαθείας κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ ἅπαν τὸ ἐν τῷ πλοίῳ εἰσελθὸν ὕδωρ.

Ἡ σωτηρία αὐτοῦ ἦτο ἤδη βεβαία καὶ ὅλοι ἐφώναζον·— Οὐρρά, οὐρρά, διὰ τὴν σωτηρίαν μας ἀπὸ τὸν γενναῖον πλοίαρχον Γαρτρός!

Οὗτος ἤδη μετενόει, διότι εἶχε στείλει τὰς γυναῖκας καὶ τὴν σύζυγόν του πρὸ πάντων αὐτὴν εἰς τὴν ἔρημον νῆσον, καὶ προσεπάθησε νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτὴν ὅπως τὰς παραλάβῃ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐστάθη ἀδύνατον, διότι ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ἐναντίος εἰς τὸν σκοπόν του, τὸ δὲ πλοῖόν του δὲν ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ τοῦ ἀντιστῇ διευθυνόμενον κατ' αὐτοῦ.

Πράγματι δὲ τὸ σκάφος καὶ περισσότερον ὁ ὁπλισμός του εἶχον πάθει σπουδαίαν ζημίαν, ὥστε παρὰ τὴν θέλησίν του ὁ πλοίαρχος ἠναγκάσθη νὰ διευθυνθῇ ἐπίσης εἰς Ἀρχάγγελον διὰ νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὰς βλάβας.

Ἡ λύπη καὶ ἡ ἀδημονία του ὅμως εἶναι μεγάλη.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶνἡ γῆ τῆς πατρίδος ἐφάνη καὶ δι' αὐτοὺς, καὶ ὁ πλοίαρχος διέταξε νὰ ὑψώσωσι λευκὰς σημαίας εἰς σημεῖον τῆς σωτηρίας των.

Μόλις ἐπάτησε τὸν πόδα εἰς τὴν ξηρὰν διηυθύνθη πρός τινα ναὸν καὶ ἤναψε μεγάλην λαμπάδα ἐνώπιον τῆς Θεοτόκου.

Ἐνῷ ἦτο προσηλωμένος εἰς τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα παρετήρησε μεγάλην κίνησιν καὶ σπουδὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ναοῦ.

Παραξενευθεὶς ἠρώτησε περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

—Ὦ κύριε, τῷ εἶπεν εἷς τῶν ὑπηρετῶν, ἔχομεν τὸν γάμον ἑνὸς ἄρχοντος βαρώνου μετὰ τῆς κ. Ζεβέκη, ἥτις εἶνε χήρα ἑνὸς πλοιάρχου ὅστις ἐπνίγη.

Εὐκόλως ἐννοεῖ τις τὴν ἔκπληξιν ἣν παρήγαγεν εἰς τὸν θαλασσινὸν τοιαύτη ἀπάντησις.

Ἐξετάσας λεπτομερέστερον ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ νύμφη τοῦ βαρώνου ἦτο αὐτὴ ἡ σύζυγός του, οὗτος δὲ ὁ βαρῶνος, ὁ πρό τινος καιροῦ ἐπιστήθιος φίλος του.

Τότε διηυθύνθη εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Μετέβαλε ὅμως τὴν στολὴν καὶ ἐνεδύθη παλαιὰ φορέματα τὰ ὁποῖα τὸν καθίστουν ἀγνώριστον. Οὐδεὶς ἠδύνατο οὕτω νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γάμου τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα, οἱ προσκεκλημένοι ἔφθανον σωρηδόν.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ λίαν πολυτελῶς ἐστολισμένῃ ἐκάθηντο ἐπὶ ἐνακλίντρου οἱ μελλόνυμφοι πλησίον ἀλλήλων.

Ἡ Ζεβέκη ἐν τῇ λαμπρᾷ στολῇ, ἐκείνη ἐφαίνετο ὡς ἄγγελος, καὶ ἤλκυσεν ἁπάντων τὰ βλέμματα ἔμπλεα θαυμασμοῦ.

Ὅταν εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ὅλοι ἠγέρθησαν, τότε δὲ εἰσῆλθε καὶ ὁ πλοίαρχος ἀπαρατήρητος καὶ διηυθύνθη ὄπισθεν τῆς συζύγου του, φροντίζων νὰ μὴ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν οὐδενός.

Καὶ ἡ τελετὴ ἤρξατο, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἱερεὺς ἡτοιμάζετο νὰ θέσῃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των τοὺς στεφάνους ἠκούσθη μία βροντώδης καὶ ἐπιτακτικὴ φωνή.

—Στόπ, στόπ, ἄκυρος ὁ γάμος.

Φαντάζεταί τις ποίαν ἐντύπωσιν δύναται νὰ προξενήσῃ μία κραυγὴ τοιαύτη εἰς παρομοίαν περίστασιν.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ πλοιάρχου μετεβλήθη ἐκτάκτως. Ἐφαίνετο ἐξημμένος ὡσὰν νὰ εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ πλοίου του ἐν ὥρᾳ μεγάλης τιρκυμίας. Ἀλλ' οἱαδήποτε τρικυμία καὶ ἡ φοβερωτέρα, δὲν θὰ προσέβαλλε αὐτὸν τόσον, ὅσον νὰ βλέπῃ τις τὸν φίλον του νὰ τοῦ ἁφαρπάζῃ τὴν σύζυγόν του.

—Κύριε, εἶπε, μὴ μὲ ἐκλάβετε ὡς παράφρονα, διότι εἶμαι ὁ πλοίαρχος Γαρτρὸς, ὁ σύζυγος τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἡ ὁποία ἑτοιμάζεται τώρα νὰ νυμφευθῇ μετ' ἄλλου, ὁ ὁποῖος ἄλλος εἶναι ὁ βαρῶνος Βόλφαμ, ὁ φίλος μου ὁ ἐπιστήθιος, εἰς ὃν ἐν ὥρᾳ κινδύνου ἐνεπιστεύθην τὴν σύζυγόν μου, καὶ οἱ δύο δὲ εἶναι ἄπιστοι.

Βοὴ μεγάλη ἐπηκολούθησε, ἡ Ζεβέκη ἐξηπλώθη λειπόθυμος, καὶ ὁ βαρῶνος ματαίως προσεπάθει νὰ στηριχθῇ εἰς τοὺς πόδας του.

Ὁ πλοίαρχος ἔλαβε τῆς χειρὸς τὴν Ζεβέκην καὶ τὴν ἤγειρε διαίως.

— Ἄπιστε σύζυγε, ἔκραζεν, εἰς ἐμὲ νὰ πράξῃς τὸ τοιοῦτον; Δὲν ἐσεβάσθης τὸν ὅρκον ὃν μοὶ ἔδωκες ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ;

Δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἤθελες νὰ ταξειδεύσῃς; Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀκολούθει μοι. Σὺ δὲ, ἄπιστε φίλε, ἐξηκολούθησε, στραφεὶς πρὸς τὸν βαρῶνον, δὲν ἐσεβάσθης τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν σοὶ εἶχα, ἀλλὰ ἤθελες νὰ λάβῃς τὴν σύζυγόν μου;

Ἀλλ' ὁ βαρῶνος δὲν ἀπεκρίθη, καὶ ἕκαστος ἤδη ἀπεσύρετο, ποικιλοτρόπως σχολιάζων τὸ συμβάν.

Ὁ πλοίαρχος διέταξε τὴν σύζυγόν του ν' ἀποβάλῃ τὴν στολὴν τῆς νύμφης, ἣν ἔφερε, καὶ νὰ ἐνδυθῇ τὰ συνήθη αὐτῆς ἐνδύματα, μεθ' ὃ ἀνέκραξεν. Ἄγωμεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ αὔριον ἀναχωροῦμεν.

Αἱ συνέπειαι τῆς σκηνῆς ταύτης ὑπῆξαν βαρεῖαι. Ὁ βαρῶνος ἐκ τῆς ταραχῆς καὶ τῆς ἐντροπῆς ἠσθένησεν, οἱ δὲ γονεῖς του δὲν ἠδύναντο νὰ συνέλθωσιν ἐκ τῆς λύπης, ἀναλογιζόμενοι τὴν προσβολὴν ἣν προὐξένησεν εἰς τὸν ἀρχαῖον καὶ εὐγενῆ οἶκον των.

Ἀλλ' ὅ,τι ἤρχισε νὰ τοὺς ἀνησυχῇ ἦτο ἡ ἀσθένεια τοῦ υἱοῦ των ὅστις περιῆλθεν εἰς ἐπικίνδυνον σημεῖον μεθ' ὅλας τὰς ἰατρικὰς περιποιήσεις.

Ἐπὶ τέλους οἱ ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ νέος ἔπρεπε νὰ ταξειδεύσῃ, καὶ διὰ ν' ἀλλάξῃ κλῖμα καὶ πρὸ πάντων ἵνα λησμονήσῃ τὰ τελευταῖα γεγονότα.

Καὶ ἡ πρότασις αὕτη ἔγεινε δεκτὴ μετ' εὐχαριστήσεως, ὡς προετοιμασία τοῦ ταξειδίου ἔγειναν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ ὁ βαρῶνος ἐπεβιβάζετο τὴν ἑπομένην ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

—Ὑγίαινε φίλτατον τέκνον, τῷ εἶπον οἱ γονεῖς του, εἴθε ταχέως νὰ ἐπιστρέψῃς πλησίον μας ὑγιής.

Καὶ ἀφοῦ τὸν ἠσπάσθησαν τρυφερῶς ἀνεχώρησαν.

Τὸ πλοῖον εὑρίσκετο ἤδη ἐν πελάγει. Ὁ βαρῶνος ἐκάθητο μόνος σκυθρωπὸς καὶ σύννους ἐν τῷ κοιτωνίσκῳ του.

Στενοχωρηθεὶς τέλος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ἡ θέα τῆς θαλάσσης τοῦ ἐπανέφερε εἰς τὴν μνήμην τὴν παλαιὰν φίλην του Ζεβέκην, ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῆς ὁποίας ἤρχισε νὰ κλαίῃ ὡς παιδίον.

—Θεέ μου, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, εἰς ποῖον βαθμὸν ἔφθασα διὰ μίαν γυναῖκα. Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ λησμονήσω τὸν ἄγγελον ἐκεῖνον χωρὶς τοῦ ὁποίου ἡ ζωή μοῦ εἶνε βάρος.

Ποῦ νὰ εὑρίσκηται ἄραγε τώρα. Ἂς τὴν ἔβλεπα μίαν φορὰν καὶ ἂς ἀπέθνησκον ἀμέσως. Ἠξεύρω ὅτι ἡ ὑγεία μου χειροτερεύει οὕτω καὶ ἐξ αἰτίας της, ἀλλὰ τὴν ἀγαπῶ, καθὼς εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ ἠγάπα καὶ ἐκείνη.

Καὶ περιεφέρετο ὡς μανιώδης, λεισμονῶν ἐν τῇ παραφορᾷ καὶ αὐτὴν τὴν τροφήν του.

Ἀλλ' ὅταν τὸ πλοῖον ἐξῆλθεν εἰς τὸν Ὠκεανὸν, ἠγέρθη τρικυμία μεγάλη, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο τόσον μέγα καὶ ἰσχυρὸν ἐταλαιπωρεῖτο πολύ.

Ἀλλ' ὁ βαρῶνος ἔχαιρεν. Ἐπεθύμει τὸν θάνατον καὶ ἐπερίμενεν ἐκ τῆς τρικυμίας ὅ,τι δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ λάβῃ μόνος του.

Ἐννοήσαντες τὸν σκοπόν του οἱ ἐν τῷ πλοίῳ δὲν τὸν ἄφησαν νὰ ἀναβαίνῃ μόνος, ἀλλὰ τὸν παρηκολούθει εἷς ἐκ τῶν πλοιάρχων καὶ τὸν ἐπρόσεχον ὑπὸ τὸ πρόσχημα συνδιαλέξεων.

Τέλος ἡ τρικυμία ηὔξανεν, ὁ κίνδυνος ναυαγίου ἦτον ἐπικείμενος, διότι τὸ πλοῖον δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ καὶ αἱ διαταγαὶ τοῦ κυβερνήτου ἔμενον ἀνεκτέλεστοι.

Ἡ ἀπελπισία τὸν κατέλαβε καὶ τὸν θάνατον ἐπερίμενε.

Εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔτυχε νὰ ταξειδεύῃ καὶ τὸ μέγα ἀτμόπλοιον ὁ Ἀετὸς τῆς θαλάσσης τοῦ πλοιάρχου Γαρτρός.

Οὗτος βλέπων μακρόθεν τὸν μέγαν κίνδυνον τοῦ ἑτέρου σκάφους, διηυθύνθη πρὸς αὐτό. Πλησιάσας εἰς αὐτὸ ἔδωκε διαταγὴν πάντες οἱ ἐπιβάται τοῦ κινδυνεύοντος ἀτμοπλοίου νὰ ἐπιβιβασθοῦν ἐπὶ τοῦ Ἀετοῦ τῆς θαλάσσης, καὶ νὰ ἐγκαταλείπωσι τὸ πλοῖον. Ὁ βαρῶνος ἀνελθὼν καὶ ἰδὼν ἄφνης τὸν πλοίαρχον Γαρτρὸς ἔμεινεν ἐκστατικὸς καὶ ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας του.

—Συγχώρησον, ἀνέκραξε δι' ὅσα σοὶ ἐπροξένησα κακά. Ἡ ζωή μου εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου καὶ ἂν θέλῃς δύνασαι νὰ μὲ ἐκδικηθῇς.

—Φίλε μου βαρῶνε, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ἡ στιγμὴ αὕτη δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ μῖσος, ἂς σοὶ ἀποδώσῃ ὁ Θεὸς ὅ,τι μοὶ ἔκαμες.

Ὁ βαρῶνος ἐστέναξεν ἐνθυμηθεὶς τὴν πρώην αὐτοῦ ἐρωμένην.

—Τὴν ἔχετε μαζύ σας τὴν κ. σύζυγόν σας; ἠρώτησεν.

—Μάλιστα, θέλετε νὰ τὴν ἰδῆτε ;

Καὶ ὁ πλοίαρχος διέταξε νὰ καλέσουν τὴν Ζεβέκην.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ παρουσιάσθη μετ' ὀλίγον καὶ ἰδοῦσα τὸν βαρῶνον ἔρριψε συμπαθητικὸν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ.

—Ὦ! Θεέ μου, ἔκραξεν οὗτος, τώρα ὅπου εἶδον τὴν ἀγαπητήν μου Ζεβέκην, δὲν θέλω τὴν ζωήν μου. Ἂς ἀποθάνω.

Καὶ λέγων ταῦτα ὥρμησε διὰ νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἀλλὰ τότε ὁ γενναῖος πλοίαρχος τὸν ἐκράτησε στιβαρῶς ἐκ τοῦ βραχίωνος.

—Φίλε μου, εἶπεν, ἀφοῦ διὰ μίαν γυναῖκα ἀποφασίζεις νὰ χάσῃς τὴν ζωήν σου, ἰδοὺ σοὶ τὴν χαρίζω...

—Ζεβέκη θέλεις νὰ γίνῃς σύζυγος τοῦ βαρώνου ;

Ἐκείνη οὐδὲ λέξιν ἠδύνατο νὰ ἐκφέρῃ τῶν χειλέων.

—Λέγε, μὴ σιωπᾷς; Ἠξεύρω ὅτι ἔχετε ἀμοιβαίαν συμπάθειαν μεταξύ σας, καὶ ἀφοῦ τὸ πρᾶγμα ἔχει οὕτω δὲν θέλω νὰ ἦμαι ἐμπόδιον εἰς τὴν εὐτυχίαν σας. Ἰδού.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν προσήγγισε τὴν γυναῖκα του πρὸς τὸν βαρῶνον καὶ ἥνωσε τὰς χεῖρας, εἶτα δὲ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.

—

Τὸ πτῶμα τοῦ γενναίου πλοιάρχου Γαρτρὸς δὲν ἀνεφάνη πλέον.

Ὁ βαρῶνος ἐνυμφεύθη τὴν Ζεβέκην καὶ ἔκαμε καὶ ἕνα υἱόν.

Ἔζησαν δὲ ἐν ἀγάπῃ,ἐνθυμούμενοι συχνὰ τὸν γενναιόφρονα εὐεργέτην των, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ὁποίου ἐτέλουν πολλὰ μνημόσυνα.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ

ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου ὁ Ἀδόλφος Κογοὺτ ἐξέδωκεν ἐν βιβλίον ὑπὸ τὸν ἄνωθι τίτλον ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ ἄλλων συνήθροισε διάφορα ἀνέκδοτα περὶ τῶν σχέσεων τοῦ περιωνύμου τούτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν μητέρα του, ἀδελφήν του, γυναῖκα του, θυγατέρας του, νύμφας του καὶ ἀνεψιάς του, ἐπίσης πρὸς τὰς Αὐτοκρατείρας Αὐγούσταν καὶ Βικτωρίαν, πρὸς τὴν σύζυγον Ναπολέοντος τοῦ τρίτου καὶ πρὸς τὴν Ἀρχιδούκισσαν τῆς Αὐστρίας Σοφίαν. Ἰδιαίτερα κεφάλαιά εἰσι καθιερωμένα ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ εἰς τὰς συζύγους τῶν διπλωματῶν καὶ εἴς τινα ἐπισόδεια ἐκ τῶν τυχαίων συναντήσεων τοῦ σιδηροῦ ἀρχικαγκελαρίου μὲ διαφόρους κυρίας, αἵτινες ἕνα καιρὸν μεγάλην σημασίαν εἶχον ἐν τῇ ἀριστοκρατικῇ κοινωνίᾳ. Ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου του ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει τῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ὁ Βίσμαρκ ἐγνώρισεν ἐν τῇ νεότητί του καὶ μετὰ τὸ συνοικέσιόν του. Τῷ 1846 ὁ Βίσμαρκ εἶχεν εὐειδῆ ὄψιν καὶ ἡγεμονικὸν παράστημα, ὅπερ λίαν κατέθελγε τὰς νεάνιδας τῆς πόλεως Μάγδεβουργ, αἵτινες πᾶσαι ἔχασαν τὴν κεφαλὴν δι' αὐτόν. Οὗτος ἐθεωρεῖτο ὡς καλὴ παρτίδα, μολονότι αἱ γαῖαι του ἐν Κνίπ γὸρ καὶ Σενχάουζεν ἐκαρποῦντο ὑπὸ τῶν δανειστῶν τοῦ πατρός του. Ὁ Βίσμαρκ ἐπεσκέπτετο, ἄγαμος ἔτι ὤν, τὰς γειτονικὰς ἐπαύλεις ὅπου πλούσιοι γαιοκτήμονες εἶχον θελκτικωτάτας θυγατέρας,ἀλλ' οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ προσελκύσῃ τὴν καρδίαν τοῦ Βίσμαρκ. Ἐνίοτε οὗτος ἀστειεύετο μέ τινας ὡραίας νεάνιδας, τὰς ὁποίας κάποτε ἐπεσκέπτετο. Ἀναφέρων τὴν συνάντησίν του μὲ μίαν ὡραίαν νεάνιδα, ὁ Βίσμαρκ γράφει εἰς ἕνα φίλον του «ὑπάρχουσι στιγμαὶ ὅτε αὕτη εἶνε θαυμασία καὶ ὡραία, ἀλλὰ ταχέως θὰ ἀπολέσῃ τὴν λάμψιν της καὶ θὰ καταντήσῃ ἐρυθρά, ἐγὼ ἠράσθην αὐτῆς ἐπὶ 24 μόνον ὥρας». Ὁ Βίσμαρκ ἐσύχναζεν εἰς τὰς ἑσπερίδας καὶ μουσικὰς συναυλίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξαρθῇ ὑπὸ τῶν ἐρωτικῶν βλεμμάτων δι' ὧν δὲν ἔπαυον νὰ τὸν κανονοβολῶσιν αἱ ἐντόπιαι νεάνιδες. Ἀναφέρων περὶ τοῦ γάμου τοῦ Βίσμαρκ, ὁ Κογοὺτ μνημονεύει τῆς ἀντιστάσεως ἣν ἐπέδειξεν ὁ μέλλων πενθερός του Πουτκάμερ. Μὲ ὅλην ὅμως τ ν ἀντίστασιν τοῦ πατρός της ἡ Γιουχάννα φὸν Πουτκάμερ ὑπανδρεύθη τὸν Βίσμαρκ τῇ 28 Ἰουλίου 1847. Τοῦτο τὸ συνοικέσιον λίαν συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ Βίσμαρκ. «Ὑμεῖς δὲν ὑποπτεύετε, ἔλεγεν ὁ τελευταῖος πρὸς τοὺς φίλους του, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπῄνει τὴν σύζυγόν του, κατὰ τίνα τρόπον μὲ μετεμόρφωσεν ἡ σύζυγός μου». Οὗτος πάντοτε ἐκάλει τὴν σύζυγόν του, «ἡ ἀξιέραστός μου καρδία». Ἡ σύζυγός του μέχρι τῆς σήμερον ἀποκλειστικῶς ἐνασχολεῖται περὶ τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας. Ὁ ἐν Σενχάουζεν ἀρχιφύλαξ τοῦ Βισμαρκείου ἄλσους Πῖτς διηγεῖτο ὅτι πολλάκις τῷ συνέβαινε νὰ συναντᾷ μίαν ὑψηλὴν γυναῖκα ἀμέσως ἀφοῦ

αὕτη εἶχε γεμίσει τὰ προσκεφάλαια καὶ τὰ στρώματα τῆς οἰκίας της μὲ νέον πούπουλον, ὥστε εἰς τὴν κεφαλήν της ἔμενον ἀκόμη δείγματα τῆς ἐπιμελείας της (δηλ. τινὰ μικρὰ πούπουλα). Ἡ σύζυγος τοῦ Βίσμαρκ δὲν ἔσχε οὐδεμίαν πολιτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ συζύγου της. Ἐν τούτοις εἰς ὅλα τὰ οἰκιακὰ ζητήματα πάντοτε εἶχε μεγάλην ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ συζύγου της. Περίεργον εἶνε τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον.

Ὁ Βίσμαρκ προσεκλήθη ποτε μετὰ τῆς γυναικός του εἰς Ριούγεν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Πουτμπούσα. Κατὰ τὸ δεῖπνον ἡ σύζυγος τοῦ Βίσμαρκ εἶπε πρὸς αὐτὸν «ἀγαπητέ μου Ὄθων (τὸ κύριον ὄνομα τοῦ Βίσμαρκ) δὲν πρέπει νὰ φάγῃς αὐτὸ τὸ φαγητόν, διότι ὁ στόμαχός Σου δὲν δύναται νὰ τὸ ἀνεχθῇ. Ὁ Βίσμαρκ ἀμέσως διέταξε νὰ σκκώσουν τὸ τριβλίον μὲ τὸ φαγητόν του τοῦτο, ἀφοῦ εἶπεν εἰς τοὺς συνδαιτημόνας» ἔχετε ἰδεῖ ἄλλην φορὰν παρόμοιον εὐπειθῆ ἄνδρα. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ἀπήντησεν «ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀξιότιμε ἡγεμονὶς (Βίσμαρκ) ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς εἶνε τὰ δύο ἄτομα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἡμέτερος ἀρχικαγκελάριος ὑπακούει. Τότε ἡ σύζυγος τοῦ Βίσμαρκ εἶπεν «ὁ Ὄθων μου καὶ εἰς ἕνα ἕτερον ἄτομον ὑπακούει». Οἱ συνδαιτημόνες τὴν ἠρώτησαν ποῖον εἶνε τοῦτο. Καταλάβετε μόνοι Σας, ἀπήντησεν αὕτη, ἐν τούτοις ὑμεῖς δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ τὸ εὕρετε· ὁ σιδηροῦς μου ἀνὴρ ὑπακούει καὶ εἰς τὸν μάγειρόν του. Τότε ὁ Βίσμαρκ μὲ πραεῖαν φωνὴν εἶπε· «τί νὰ κάμω διὰ νὰ ἔχω ἀνάπαυσιν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὸν οἰκόν μου,πρέπει νὰ ἀρέσκωμαι εἰς ὅ,τι ὁ μάγειρός μου κατὰ διαταγὴν τῆς συζύγου μου παρασκευάσει. Ὁ Κογοὺτ διηγεῖται ἔτι λεπτομερέστατα τὰς σχέσεις τοῦ Βίσμαρκ πρὸς τὴν τότε ἐπιφανῆ ἀοιδὸν Λούκκαν καὶ τὴν εὐειδεστάτην δούκισσαν Δὲ Ρόση. Κατὰ πρώτην φορὰν ὁ Βίσμαρκ ἐγνωρίσθη μὲ αὐτὰς τὸ 1851. Ἐν τούτοις ὁ σιδηροῦς ἀρχικαγκελάριος οὐδέποτε ἐπέτρεψεν εἰς ἑαυτὸν τοιαύτας ἠθικὰς παρεκτροπάς, αἵτινες ὑπὸ τοῦ κόσμου συνήθως καλοῦνται ἀσήμαντοι ἁμαρτίαι ἐναντίον τῆς ἠθικῆς. Ὡς πρὸς τοῦτο οὗτος διαφέρει ἀπὸ τοὺς λοιποὺς πολιτικοὺς ἄνδρας καὶ ἐπιφανεῖς στρατιωτικούς, οἵτινες ἦσαν ἐπιρρεπεῖς εἰς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. Αἱ ἠθοποιοὶ καὶ αἱ ἀοιδοί, αἵτινες καθίστανται ἐνίοτε τόσον ἐπιβλαβεῖς εἰς πολλοὺς, δι' αὐτὸν οὐδεμίαν σημασίαν εἶχον. Οὗτος εἶχε πολλὴν σχόλην ὥστε νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ θέατρον, ἀλλ' αἱ θελκτικαὶ ἠθοποιοὶ καὶ ἀοιδοὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν σκανδαλίσωσιν. Οὗτος ἀπεφάνθη ἅπαξ μόνον περὶ μιᾶς ἀοιδοῦ, τῆς Χενριέττης Ζόνταγ, καὶ τοῦτο διότι ἐγένετο σύζυγος ἑνὸς συναδέλφου του, τοῦ Κόμητος Δὲ Ρόση, κατόπιν πληρεξουσίου ὑπουργοῦ (πρέσβεως). Ὁ Κογοὺτ παρατίθησιν ἐν περικοπῇ τὴν ἐπιστολὴν ἣν ὁ Βίσμαρκ ἀπέστειλε τῇ 5ῃ Φεβρουαρ. 1851 πρὸς τὸν ἀρχηγόν του, τότε πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δοῦκα Μαντεῦφελ»· ἡδούκισσα Δὲ Ρόση θαυμάζεται εἰς ὅλα τὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια (sallons). Αὕτη ἔγινεν ἔτι ὡραιοτέρα ἀφότου ἐγκατέλειψε τὸ Βερολῖνον. Τὸ μέχρι τοῦδε χαλκόχρουν πρόσωπόν της ἐξήστραψε καὶ ἀκτινοβολεῖ ἐκ τῆς ὑγείας. Αὕτη ἄδει ἐν τοῖς Ὄπερα ὁ ὑπνοβάτης καὶ «ἡ θυγάτηρ τοῦ συντάγματος» μετ' ἀμιμήτου εὐστροφίας καὶ τέχνης ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι αὕτη ἐν τῇ σκηνῇ μὲ ὅλας τὰς βροντώδεις χειροκροτήσεις καὶ ἐπιφωνήσεις «εὖγε» κάλλιον αἰσθάνεται ἑαυτὴν παρὰ ἐν τῷ οἴκῳ της, προτιμᾷ νὰ ᾖ καλλιτέχνης, ἀοιδὸς καὶ ἠθοποιὸς παρὰ μεγαλοπρεπὴς καὶ ὑψηλόφρων δούκισσα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο περιστατικὸν ἔτι μᾶλλον διήγειρε παρ' ἐμοὶ ζωηρὰν ἐντύπωσιν λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν σύγκρουσιν τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως πρὸς τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς ἐν τῳ ἐν Φραγκφούρτῃ θεάτρῳ καὶ τὴν ἀναπόφευκτον ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν οὐτιδανῶν ἠθοποιῶν. Ὁ δοὺξ Δὲ Ρόση εἶνε τοιοῦτος, ὁποῖος ἦτο καὶ ἐν Βερολίνῳ. Οὗτος μετέρχεται τὸ πρόσωπον μεγάλου κυριάρχου, λαμβάνει μέρος εἰς μεγάλα παιγνίδια, καπνίζει πολυτιμώτατα ποῦρα καὶ προσποιεῖται ὅτι, ἡ κακὴ ἐντύπωσις ἣν παράγει ἡ θέσις του καὶ ἡ τῆς γυναικός του, εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπὸ αὐτόν. —Ἕνα καιρὸν πολὺς ἐγένετο περὶ τοῦ Βίσμαρκ λόγος εἰς ἀφορμὰς εὐειδεστάτης ἀοιδοῦ τῆς Λούκκας, ἥτις φθάσασα εἰς τὸ ἀπώγεον τῆς δόξης της εὑρίσκετο τὸ 1865 ἐν Ἴσλ. Ὁ Βίσμαρκ τότε πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶχε γνωρισθῆ μὲ αὐτὴν ἀκόμη ἀπὸ τὸ Βερολῖνον.

Κατὰ σύμπτωσιν ἡ ἀοιδὸς Λούκκα ἔτυχε νὰ κάμῃ περίπατον πλησίον τοῦ ξενοδοχείου ὅπου κατέλυσεν ὁ Βίσμαρκ, ὅστις ἐπίσης μὴ γνωρίζων ὅτι αὕτη εὑρίσκετο ἐν Ἴσλ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἰδὼν αὐτὴν τὴν ἐπλησίασε καὶ φιλικῶς τῇ ἔσφιγξε καὶ τὰς δύο της χεῖρας. Ἀπ' ἐδῶ ἀπ' ἐκεῖ ἡ ὡραία ἀοιδὸς τὸν κατέφερε νὰ ὑπάγουν νὰ φωτογραφισθοῦν μαζῆ.Μετά τινας ἡμέρας αἱ φωτογραφίαι ἐν αἷς εἰκονίζοντο ὁ Βίσμαρκ καὶ ἡ ἀοιδὸς, δηλ. ὁ ἐπισημότατος πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς του καὶ ἡ ἐπιφανεστάτη τότε ἀοιδὸς, καθήμενοι παραλλήλως, εὑρίσκοντο εἰς χεῖρας παντὸς ἐν Ἴσλ. Ἐκεῖ δι' ἄλλο τίποτε δὲν ὡμιλοῦσαν παρὰ διὰ τὴν ἀοιδὸν καὶ αἱ διαλέξεις περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου συνωδεύοντο μὲ τοιαῦτα σχόλια, ὥστε ὁ φωτογράφος ἐφοβήθη μὴ ἔλθουν εἰς τὰ αὐτία τοῦ Βίσμαρκ αἱ ῥαδιουργίαι αὗται καὶ κατέστρεψε τὴν πλάκα τῆς φωτογραφίας (regatin) καὶ ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ

νὰ πωλῇ τοιαύτας. Ἅπαξ ἔκαμον παρατήρησιν εἰς τὸν Βίσμαρκ διὰ ταύτην τὴν περιπέτειαν. Οὗτος δὲ ἐν ἑνὶ φιλικῷ γράμματι, ἰδοὺ μεταξὺ ἄλλων τί γράφει. «Ὅσον ἀφορᾷ τὸν φωτογραφισμόν μου μετὰ τῆς Λούκκας ὑμεῖς ἠθέλετε κρίνει συγκαταβατικώτερον, ἐὰν ἐγινώσκετε πόσον τυχαίως καὶ ἀπροσδοκήτως ἔγεινεν. Ἡ νῦν σύζυγος τοῦ Ῥάδων, μολονότι εἶναι ἀοιδός, εἶναι γυνὴ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δικαίως δύναται νὰ κατηγορήσῃ ἐπὶ ἀθεμίτοις σχέσεσιν.

(ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐμφανίζεται ἡμῖν ὁ Νοέμβριος ὁ τελευταῖος τοῦ φθινοπώρου μὴν, καθ' ὃν ἡ φύσις διαχέει πανταχοῦ τὴν λύπην καὶ τὸν θάνατον. Ὁ ἄνεμος φέρει ἄνω κάτω τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Ὁ οὐρανὸς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν συννεφιάζει. Αἱ ἡμέραι ὅσον προχωροῦσι, τόσον σμικρύνονται. Αἱ κορῶναι πλησιάζουν τὰς κατοικίας των. Οἱ χῆνες, οἱ λύκνοι καὶ ἀγριόπαπιαι διαβαίνουσι συχνότερον καὶ καταγίνονται εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν κορυδαλῶν. Πάντα τὰ καρποφόρα δένδρα ἐξεγυμνώθησαν ἀπὸ τὰς ὀπώρας των. Εἰς τὰ παράλια μέρη διακρίνει τις τοὺς καρποὺς τῆς ἐλαίας καὶ τῶν λεμονοπορτοκαλλεῶν. Παρατηρεῖ τις ἀκόμη καί τινα ἄνθη χρυσανθέων καὶ λοιπῶν φυτῶν. Τὸ ἡλιοτρόπιον τὸν χειμῶνα εἶναι εἰς τὴν ἀκμήν του. Τὰ τριαντάφυλλα τοῦ χειμῶνος ἀρχίζουν νὰ ἐλαττῶνται. Τὰ ζῷα τῶν ἐργασιῶν διπλασιάζονται εἰς τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΑ

Ἐνασχόλησις τοῦ γεωκτήμονος. Σπεύδει, ἐαν ἦναι ἐφικτὸν, νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν σπορὰν τῶν προΐμων σπόρων. Ἐπιτηρεῖ τὰς ἐσπαρμένας γαίας, ἐὰν τὸ ὕδωρ δὲν διέμεινεν ἐντὸς αὐτῶν. Ἐπιθεωρεῖ τὰ πρὸς πάχυνσιν ζῷα, καὶ τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις προϊόντα, πρὸς δὲ καὶ τὰς τῶν καταστημάτων ἐργασίας καὶ τὰ τῶν ἐργασιῶν ἐργαλεῖα.

Ἐργασίαι ζευγηλατῶν.

Ἀποτελειόνουσι τὴν εἰς τοὺς ὀργωμένους ἀγροὺς σπορὰν τῶν σιτηρῶν, καὶ καλλιεργοῦσι τὰς προσδιορισμένας γαίας διὰ τὴν σπορὰν τῆς ἀνοίξεως. Ἀρχίζουσι τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν βάλτων, τῶν ἀφόρων γαιῶν τῆς ἁλμύρας, τῶν παλαιῶν λειβαδίων ἐκ χόρτου, ἐκ Μηδικῆς Τρυφυλλίου, ἅτινα δὲν παράγουσιν. Ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰς ξηρὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τούτου, ὅπως μεταφέρωσιν εἰς τὰς γαίας, στάκτην, γύψον, ἄσβεστον πρὸς πάχυνσιν αὐτῶν. Καθαρίζουσι τοὺς σπόρους ἀπὸ τὰ ἑτερογενῆ στοιχεῖα. Μεταφέρουσι προϊόντα εἰς τὴν ἀγορὰν τὴν γινομένην καθ' ἑβδομὰδα εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν.

Ἐργασίαι διὰ τῶν χειρῶν.

Κοπανίζουσι τὴν σίκαλιν, ῥόβην, ἀραβόσιτον κλ. καὶ ἐναποθηκεύουσιν τοὺς σπόρους εἰς τὰς ἀποθήκας. Φροντίζουν διὰ τοὺς ῥύακας νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς τὰ καταστήματα, οἰκίας καὶ ὅπου βλάβην προξενοῦσι. Συλλέγουσι φύλλα τῶν δένδρων καὶ φτέρην καὶ στρώνουσιν εἰς τὰ ζῷα πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ μεταποίησιν ἀκολούθως εἰς κόπρον. Ἐργάζονται ὅπως κατασκευάσωσι κόπρον καὶ διαφόρους ἄλλας ὕλας. Ἐπιδιορθώνουσι τὰ ἐργαλεῖα. Λαναρίζουσι τὸ λινὸν καὶ τὸ κανάβι.

Σπορά. Τελειόνουσιν εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη τὴν σπορὰν τοῦ σίτου εἰς δὲ τὰ πεδινὰ σπείρουσι κυάμους.

Λειμῶνες φυσικοί, διοχέτευσις ὑδάτων καὶ ποτίσματα. Ἐξακολουθοῦσι νὰ ποτίζωσι τοὺς λειμῶνας, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν αὐτοῖς πτῶσιν τῆς χιόνος ἥτις δέον νὰ ἐμποδισθῇ. Ἐξακολουθοῦσιν εἰς καλὸν καιρὸν νὰ τρέφωσιν εἰς τοὺς λειμῶνας τὰ μεγάλα ζῷα. Ἐπισκευάζουσι τὰς διώρυγας τῶν ποτισμάτων, τῶν ἀποξηράνσεων καὶ κατασκευάζουσι νέας. Ἐκάλλουσι τὰς ἀκάνθας, τὰς βάτους ἐκ τῶν λειμώνων καὶ καταστρέφουσι τοὺς ἐν αὐτοῖς τυφλοποντικούς.

Συγκομιδή. Ἀποπερατοῦσι τὴν συγκομιδὴν τῶν δαυκίων, διὰ τὰ ζῷα, καὶ ἀρχίζουσι τὴν τῶν κολοκασίων κλπ.

Ἀμπελουργία. Ἐκβάλλουσι καὶ θέτουσιν εἰς σωρὸν τοὺς πασσάλους τῶν ἀμπελουργείων καὶ σταφιδαμπέλων. Ἐκβάλλουσιν ὅλα τὰ ἐν τοῖς ἀμπέλοις κακὰ χόρτα. Εἰς τὰ πεδινὰ μέρη ἀρχίζουσι τὴν φύτευσιν τῆς ἀμπέλου εἰς γαίας ἐλαφρὰς, καὶ ἡμικλαδεύουσι τὴν παλαιὰν ἄμπελον. Μονοβεργοῦσι τὴν νέαν καὶ τὴν ξελακκόνουσιν. Ἐπιτηροῦσι τοὺς οἴνους καὶ ἀνακατώνουσι τοὺς ὄντας ἄνευ ῥητίνης.

Δενδροφυτεία. Καλλιεργοῦσι καὶ κοπρίζουσι τοὺς παλαιοὺς ἀγροὺς τῶν μωρεῶν. Φυτεύουσιν τὰς μωρέας.

Δασονομία. Ἐξακολουθοῦσι τὴν συγκομιδὴν τῶν σπόρων. Ἐργάζονται εἰς περαίωσιν τῆς σπορᾶς τῆς ὀξιᾶς, τῶν πευκῶν, τῶν βελανιδίων. Ἐξακολουθοῦσι τὴν φύτευσιν τῶν ἀειθαλῶν δένδρων καὶ ἀρχίζουσι τ' ἀντικαθιστῶσι τὰ ἄχρηστα παλαιὰ διὰ νέων. Ἀρχίζουσι τὴν ἀνακαμήνευσιν τῶν ἀνθράκων. Προπαρασκευάζουσι τὴν γῆν ἣν θα σπείρωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος.

Καρποφόρα δένδρα. Ἐξακολουθοῦσι τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τῆς ἐλαίας, τε-

λειονουσι δὲ τὴν τῶν καστανεῶν. Ἀποπερατοῦσι τὴν ἐκκοπὴν τῶν εἰς τὰς ῥίζας τῶν δένδρων φυομένων ἀχρήστων. Συσωρεύουσι χῶμα εἰς τὰς ῥίζας τῆς καπάρεως. Ἀρχίζουσι τὴν φύτευσιν τῶν καρποφόρων δένδρων.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΖΩΑ

Ἵπποι. Ἀποχωρίζουσι τὰς ἐγγύους ἵππους ἀπὸ τὰλλα ζῷα εἰς ὑγιεινὸν μέρος καὶ δίδουσιν εἰς αὐτὰς ἄφθονον καὶ καθαρὰν τροφήν. Ἐκβάλλουσι τοὺς μικροὺς πώλους ἔξω ἐὰν ἦναι καλὸς καιρός. Ἀρχίζουσι ν' ἀντικαθιστῶσι τὸ ἥμισυ τῆς κριθῆς διὰ κολοκυνθίων ἢ δαυκίων.

Βόες. Ἀποσύρουσιν ἐκ τῶν λειμώνων τοὺς βόας, οὓς εἶχον διὰ πάχυνσιν καὶ τοὺς τρέφουσιν ἐν τοῖς σταύλοις. Δίδουσι ῥίζας (δαυκίων, κολσκασίων) καὶ ἄχυρον εἰς τοὺς βόας, οἵτινες δὲν ἐργάζονται. Ἀγελάδες. Ἐξακολουθοῦσι νὰ τρέφωσι καλῶς τὰς ἀγελάδας, νὰ τὰς διατηρῶσιν εἰς καθαρὰν κατάστασιν καὶ εἰς ὑγιεινὸν καὶ ἀερισμένον τόπον, καὶ νὰ ἐκβάλωσιν ἔξω, ὅταν ὁ καιρὸς ἦναι καλός. Πρόβατα. Τὸ χόρτον αὐξάνει ὥστε κατὰ μὲν τὰς βροχερὰς ἡμέρας νὰ τρέφωνται εἰς ὑψηλὰ ξηρὰ μέρη, κατὰ δὲ τὰς ἀβρόχους εἰς τὰ πεδινά. Χοῖροι. Ἐξακολουθοῦσι τοὺς χοίρους εἰς τὰς δρῦς (βελανιδιάς). Τρέφουσι τοὺς εὐνουχισμένους καὶ τὰς γραίας χοίρους. Πτηνά. Ἐξακολουθοῦσι νὰ πωλῶσι τὰ ἄπαχα πτηνὰ τοῦ ἔτους, νὰ παχύνωσι τὰς χῆνας, ὄρνιθας, ἰνδιάνους (γάλους), φυλάσσοντες ταῦτα ἀπὸ τὸ ψῦχος τὴν ὑγρασίαν, κουνάβια, ἀλώπεκας καὶ νυφίτσας. Μελίσσια. Ἐπισκέπτονται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ μελίσσια, ἐφοδιάζουσιν ὅσα δὲν ἐφύλαξαν καὶ τοῖς δίδουσι ῥευστὴν τροφὴν (νερόμελον) ὅπως διατηρηθῶσιν.

ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ

Ἐργασία λαχανοκήπων, Ἐξακολουθοῦσι τὴν καλλιέργειαν καὶ τὸν κοπρισμὸν τῶν ἐλευθέρων πρασιῶν. Ἀραιόνουσι τὰ σπανάκια. Παραχώνουσι τὰς ἀγγινάρας. Σκαλίζουν τὰ σέλινα καὶ ἄλλα λαχανικὰ, ἅτινα ἔσπειρον προηγουμένως. Φυτεύουσι τὰ κοκκάρια, σκόρδον, ὅπως γίνωσι κατὰ τὴν ἄνοιξιν χλωρά. Σπείρουσι τὰ μπίζια, ἐρεβύνθια, κουκία. Ἀνασηκώνουσι τὰ ἄκρα τοῦ χώματος τῶν ξυνίθρων καὶ ἀναβιβάζουσι νέον στρῶμα γῆς.

Ἐργασία τοῦ ὀπωροφόρου κήπου. Ἐξακολουθοῦσι τὴν φύτευσιν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Ἀρχίζουσι νὰ καθαρίζωσι τὰ δένδρα, τῶν μηλεῶν, ἀχλαδεῶν, κυδωνιῶν, τῶν πλέον γεγηρακυιῶν ἢ τῶν πλέον γονίμων. Τελειόνουσι τὴν συγκομιδὴν τῶν καστάνων, καὶ τὴν τῶν 7κοίλων σταφυλῶν.

Ἐργασία ἀνθοφόρων κήπων. Ἐκβάλλουσι τὰφύματα τῶν δαλιῶν καὶ τὰ φυλάττουσιν εἰς ξηρὰ ὑπόγεια ἢ [κελάρια]. Ὑποστηρίζουσι τὰ στελέχη τῶν χρυσανθέμων μὲ μικρὰ ὑποστηρίγματα. Ἀποχωρίζουσι τὰς μεγάλας φούντας τῶν ζωσίμων φυτῶν. Προφυλάττουσιν ἀπὸ τὴν βροχὴν τοὺς μήκωνας (παπαρούνας) ὡς καὶ ἀπὸ τὰς αἰφνιδίους καὶ ἀποτόμους μεταβολὰς τοῦ καιροῦ. Ἀρχίζουσι νὰ ἐκβάλωσι τοὺς καρποὺς ἀπὸ τὰς ἀγριοτριανταφυλλέας, οὓς φυλάττουσι τὸν χειμῶνα εἰς βαρέλια διὰ νὰ τοὺς φυτεύσωσι κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον.

Παραγωγὴ τῶν καταναλισκομένων λαχανικῶν. Οἱ ἀγροὶ παράγουσι λαχανικὰ, μάππας, σέληνα, κουνουπίδια, ἀγγινάρας, ῥαδίκια, δαυκία, μυρώνια, ἀγριαγγίναρα, σπανάκια, πετροσέληνα, γλυκοπατάτα, γεώμηλα, κολοκύνθια. Ἐξακολουθοῦσι διὰ νὰ τρώγωσί τινα εἴδη ἀχλαδίων καὶ μῆλα.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Εἶνε ἀλήθεια, Ἄννα, ὅτι θὰ πάρῃς σύζυγον τὸν ἀξιωματικὸν Κ;...

— Ἀληθέστατον.

— Ἀλλὰ σὺ εἶσαι δύο φοραῖς ὑψηλοτέρα ἀπ' αὐτόν.

— Τί σημαίνει; Ἐκεῖνος θὰ εἶνε πάντα ἀπάνω 'στ' ἄλογο.

—

Τελευταῖον ἀπόσπασμα διαλόγου φίλων.

— Θὰ τὸ πιστεύσῃς; Εἶνε τώρα ἕξη μῆνες ποῦ εἶχα αὐτὴ τὴν ἰδέα μέσα εἰς τὸ κεφάλι μου.

— Ἔξ μῆνας! Φαντάζομαι πῶς θὰ ἐστενοχωρεῖτο τόσον καιρὸν ἐκεῖ μέσα μοναχή της!

—

— Γιατὶ τόσῳ βιαστικός, κ. Κ;

— Βιάζομαι, φίλε μου, γιατὶ ἔχω ἀφήσει τὴ γυναῖκά μου μονάχη 'στὸ σπίτι.

— Ἄ, ζηλιάρη, δὲν ἔχεις ἐμπιστοσύνη 'ς τὴ γυναῖκά σου;

— Ἐστὴ γυναῖκά μου ἔχω, καὶ πολὺ μάλιστα· ἀλλὰ δὲν ἐμπιστεύομαι ἕνα κατηραμένο ἀξιωματικὸ ποῦ κάθησε ἀπέναντι. . .

—

Ὁ κ. Α. παραγγέλλει εἰς τὸν ὑπηρέτην του, Δεκαστριάδην ἀδιόρθωτον νὰ γεμίσῃ δύο φιάλας, χωρητικότητος ἡμισείας ὀκᾶς ἑκάστην, οἶνον ἀπὸ δύο διάφορα οἰνοπωλεῖα πρὸς δοκιμήν.

— Μὰ κ., λέγει ὁ ὑπηρέτης, δὲν εἶνε καλλίτερον νὰ γεμίσωμεν μία μποτίλια μιᾶς ὀκᾶς καὶ νὰ βάλωμεν ἀπὸ 'πάνω τὸ ἕνα εἶδος καὶ ἀπὸ κάτω τὸ ἄλλο ;

—

Τὸν Τοτὸν ἔστειλεν ὁ πατέρας του, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀρχιτέκτων, νὰ τοῦ ἀγοράσῃ ἓν μέτρον ἀρχιτεκτονικόν.

Ὁ Τοτὸς ἐπῆγε, τὸ ἠγόρασε καὶ ἐπέστρεψε.

— Ἄ : αὐτὸ τὸ μέτρον δὲν εἶνε καλόν, σ' ἐγέλασαν, τοῦ λέγει ὁ πατέρας του· νὰ τὸ πᾷς 'πίσω.

— Ὄχι, μπαμπᾶ, ἀπατᾶσαι· εἰμπορεῖ ποτὲ νὰ μὴν εἶνε καλὸν ἓν μέτρον ;

— Πῶς δὲν μπορεῖ ; δὲν βλέπεις τοῦτο ποῦ σοῦδωσαν ;

— Καὶ αὐτὸ εἶνε καλόν, ὅπως ὅλα, μπαμπᾶ ! Πᾶν μέτρον ἄριστον, ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες.

—

— Μήπως θέλεις, κυρά, νὰ ἀγοράσῃς αὐτὸ τὸ δόκανο γιὰ τοὺς ποντικούς ;

— Ὄχι, παιδί μου. Δὲν ἔχομε ποντικοὺς 'ς τὸ σπίτι. Ἡ κόρη μου παίζει πιάνο.

—

— Σᾶς λέγω ὅτι ὁ Νικολάκης ἔχει πνεῦμα διὰ νὰ πωλήσῃ καὶ εἰς ἄλλους.

— Τότε κάμνει καλὰ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας καὶ νὰ ἀγοράσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του.

—

— Γιάννη !

— Ὁρίστε :

— Σοῦ εἶπα νὰ ἀνοίξῃς τὰ παράθυρα τοῦ γραφείου. Δὲν τὄκαμες καὶ ἔμεινε ὅλος ὁ καπνὸς μέσα.

— Τὸ κλειδὶ εἰς τὴν πόρτα ἦτο καὶ ἄς ἔβγαινε !

—

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

—

Διὰ νὰ ἀφαιρέσῃς στίγματα μελάνης, ἢ σκωρίας σιδήρου, βρέξε τὸ φόρεμα μὲ γάλα καὶ σκέπασέ το μὲ ἅλας.

—

Διὰ νὰ αὐξήσῃς τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐγῶν κατοικίδιον ἀραβόσιτον ἕως οὗ μεταβληθῇ εἰς ἄνθρακα, ἀνάμιξον δὲ ποσότητά τινα αὐτοῦ μὲ τροφὴν καὶ δίδε εἰς τὰς ὄρνιθας 2—3 φορὰς τὴν ἑβδομάδα.

—

Ὠμὰ κρομμύδια ψιλοκομμένα καὶ ἀνακατωμένα μὲ τροφὴν εἶνε τὸ κάλλιστον ἰατρικὸν διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν ὀρνίθων.

—

Ποτὲ μὴ βρέξῃς τὰ μαλλιά σου, ἐὰν ἔχῃς τάσιν εἰς κώφωσιν, οὔτε νὰ βουτᾷς τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ὕδωρ, ὅταν κολυμβᾷς.

—

Ἐὰν θέλῃς νὰ ἀφαιρέσῃς ἀπὸ φόρεμα πίσσαν, τρίψε τὸ μέρος μὲ πάχος χοίρειον καὶ ἔπειτα πλύνε το μὲ σαπουνι. Τὸ αὐτὸ κάμε καὶ ὅταν θέλῃς νὰ καθαρίσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ πίσσαν.

—

Ἐὰν χάρτης καῇ ὅπου ὑπάρχουσι ποντικοί, τοὺς ἀποδιώκει ἀμέσως. Ἐπίσης καὶ τοὺς μύρμηκας.

—

Φλανέλλαι καὶ ἐν γένει μάλλινα ὑφάσματα ἐμβαπτιζόμενα εἰς κάδον ὕδατος περιέχοντα ἓν κοχλιάριον τῆς τραπέζης ἀμμωνίαν καὶ ὀλίγον σάπωνα, καὶ τριβόμενα ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον, καθίστανται λευκὰ καὶ καθαρὰ χωρὶς νὰ ζαρώσουν.

—

Ἴσα μέρη ἀμμωνίας καὶ τερεβινθίνης ἐξαλείφουσι στίγματα χρώματος ἐπὶ τῶν φορεμάτων, καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ χρῶμα ἐγένετο ξηρόν.

—

Ἓν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ ἀμμωνίας καὶ ἓν ὕδατος καθαρίζουν χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ τζουβαιρικά.

—

Ἓν ἢ δύο κοχλιάρια τῆς τραπέζης ἀμμωνίας εἰς ἕνα κάδον ὕδατος καθαρίζει τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων ἄνευ σάπωνος.

—

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΩΝ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 362—1894

Ριούρικ	362=379
Ὀλεγβέστσιη	879=913
Ἤγορ	913=945
Ὄλγα	945=954
Σφιατοσλάβ	948=972
Βλαδήμηρ	980=1015
Γιαροσλάβ	1017=1054
Ἠζγιασλάβ	1054=1078
Βσεβολὸτ	1078=1092
Σφιατοπόλκ	1092=1113
Βλατίμηρ	1113=1125
Ἠστισλάβ	1125=1132
Γιαροπόλκ	1132=1139
Βσεβολὸτ Β'	1139=1140
Ἠζγιασλάβ Β'	1140=1154
Γιούριη	1154=1157
Ἀντρέη Μπογολιούπσκη	1157=1176
Βσεβολὸτ Β'	1176=1212
Γιούριη Β'	1212=1238
Γιαροσλάβ Β'.	1238=1247
Ἀλεξάντρ Νέβσκιη	1247=1264
Γιαροσλάβ Γ'.	1264=1271
Βασίλειη	1271=1276
Δημήτριη	1276=1194
Ἀντρέη	1294=1304
Μηχαὴλ	1304=1319
Σημεὼν Γόρτιη	1319=1352
Ἰωὰν Καλίτα	1352=1358
Ἰωὰν Β'.	1358=1340
Βασίλειη	1340=1425
Ἀγὴμ Τονσκόη	1362
Βασὶλ Τέμνιη	1425=1462
Ἰωάνν Γ'	1462=1505
Βασίλειη Γ'	1505=1534
Ἰωὰνν Γρόσνιη	1534=1584
Θεόδ. Ἰωάνοβ.	1584=1598
Σοφία Ἀλεκσιέβνα	
Πραβιτέλνιτσα	1598=1612
Βασ. Σουίσκη	1606=1612
Μηχαὴλ Θεόδοροβιτς	1613=1645
Ἀλεκσέη Μιχαήλοβιτς	1645=1676
Θ. Ἀλεκσέεβιτς	1676=1682
Βελίκιη ΠέτρΑ'	1682=1725
Ἐκατερίνα	1725=1727
Πέτρ Β'	1727=1730
Ἄννα Ἰωαννόβ.	1730=1740
Ἐλησάβετ Πετρόβνα	1740=1761
Πέτρος Γ'	1761=1762
Ἐκατερίνα Β'	1762=1796
Παῦλος Α'.	1796=1801
Νικόλαος Α'	1825=1855
Ἀλέξανδρος Β'	1855=1881
Ἀλέξανδρος Γ'	1881=1894

ΠΩΣ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

Γουλιέλμος ὁ Α'. ἀποθανὼν ἀπὸ ὑπερβολικὸν πάχος καὶ ἀπὸ μέθην.

Γουλιέλμος ὁ Β'. ἀπὸ βέλος κατὰ λάθος ἐκτοξευθὲν κατ' αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ κυνηγίου.

Ἐρρῖκος ὁ Α'. ἀπὸ τὴν λαιμαργίαν του.

Ἐρρῖκος ὁ Β'. ἀπὸ λύπην διὰ τὴν κακοήθειαν τῶν τέκνων του.

Ἐδουάρδος ὁ Β'. ἀσπλάγχνως δολοφονηθεὶς παρὰ τῆς ἰδίας του συζύγου.

Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρθος, κτυπηθεὶς ἐν τῇ καρδίᾳ ὑπὸ βέλους.

Ἐδουάρδος ὁ Γ'. ἐκ γεροντικοῦ μαρασμοῦ.

Ριχάρδος ὁ Β'. ἐκ πείνης.

Ἐρρῖκος ὁ Ε'. λέγεται ὅτι ἀπέθανεν ἐξ «ὀδυνηροῦ παθήματος προώρως», ἤτοι σαφέστερον, ἐδολοφονήθη, ἢ ἐδηλητηριάσθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του.

Ἐρρῖκος ὁ ΣΤ'. ἀπέθανε καὶ αὐτὸς μυστηριωδῶς ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐδουάρδος ὁ Ε'. ἐστραγγαλίσθη ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ θείου του, ὅστις ἦτο ὁ Ριχάρδος ὁ Γ'. ὅστις ἐφονεύθη ἐν μάχῃ.

Ἐρρῖκος ὁ Ζ'. ἀπέθανεν ἐκ μαρασμοῦ.

Ἐρρῖκος ὁ Η'. ἐξ ἀποστημάτων, ὑπερβολικοῦ πάχους καὶ ἐξάψεως νευρικῆς.

Ἐδουάρδος ὁ ΣΤ'. ἐκ προώρου μαρασμοῦ.

Ἰάκωβος ὁ Α'. ἐκ μέθης καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀκολασίας.

Κάρολος ὁ Α'. ἐκαρατομήθη.

Κάρολος ὁ Β'. ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ἐξ ἀποπληξίας ὡς λέγεται.

Γουλιέλμος ὁ Γ'. ἐκ φθίσεως καὶ ἐκ πτώσεως ἀπὸ τοῦ ἵππου.

Γεώργιος ὁ Α'. ἐκ μέθης.

Γεώργιος ὁ Β'. ἐκ διαρρήξεως τῆς καρδίας.

Γεώργιος ὁ Γ'. ἀπέθανεν ὅπως ἔζησε — φρενοβλαβής.

Γεώργιος ὁ Δ'. ἐκ λαιμαργίας καὶ πολυποσίας.

(Κλειώ.)

ΥΕΡΩΠΑΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΣΙΔΗΡΩΜΑΤΟΣ
ΡΙΓΑΣ ΑΘΛΙΝΑ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 115

Παραπλεύρως καταστήματος Φ. Καΐσσα

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΟΓΕΙΟΝ

Παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

Ἐν τῷ καταστήματι ἐκτελοῦνται παντὸς εἴδους ἐργασίαι σιδηρώματος μετὰ καὶ ἄνευ στιλβώματος, ἤτοι

ὑποκαμίσων, φοκὸλ, μανηκετίων, ἐσωφορίων κτλ. κτλ

Τρέξατε εἰς τὸ μοναδικὸν τοῦτο Κατάστημα

Ἐργασία ἀρίστη καὶ τιμαὶ μέτριαι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΛΥΣΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΛΥΣΣΙΑΤΡΕΙΟΝ

ἱδρυθὲν καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ μικροβιολόγου ἰατροῦ

Π. Σ. ΠΑΜΠΟΥΚΗ

Ἐν Ἀθήναις.

1ον) Ἐξετάζει τοὺς προσερχομένους ἐπὶ τῇ ἐποπτείᾳ λυσσικοῦ δήγματος.

2ον) Θεραπεύει ἐντὸς τῆς ὡρισμένης ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης προθεσμίας, τοὺς βεβαιωμένους λυσσοδήκτους, κατὰ τὴν γνωστὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ. Δωρεάν.

3ον) Ἐξετάζει τοὺς ὑπόπτους ἐπὶ λύσσῃ προσαγομένους κύνας.

4ον) Δέχεται τὴν ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐν ἰδίῳ παραρτήματι τοῦ Λυσσιατρείου διαμονὴν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν τοιούτων ὑπόπτων κυνῶν.

5ον) Ὑποβάλλει εἰς θεραπείαν κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοὺς ἐνδεδειγμένως λυσσοδείκτους κύνας, πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς νόσου καὶ ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ δῆγμα.

6ον) Ἐμβολιάζει ὑγιεῖς κύνας πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς λύσσης.

7ον) Ἀναλαμβάνει τὴν διὰ νεκροτομῆς καὶ πειραματισμοῦ ἐπὶ κονίκλων ἀσφαλῆ διάγνωσιν τῆς λύσσης παντὸς ζώου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΘΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Τὸ γνωστὸν ἐν τοῖς Χαυτείοις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ὀνομαστὸν Ξενοδοχεῖον τὸ «Βυζάντιον» διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν κ.κ.

Β. ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ καὶ Ν. ΤΑΓΡΑΔΟΥ. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἐκτὸς τῆς ἐξαιρέτου ποιότητος τῶν ὑλῶν τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς ἰδιαζούσης περιποιήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἔχει καὶ καταλογον ἀνεπίδεκτον συναγωνισμοῦ. Ἐκτὸς δὲ τῆς κοινῆς εὐρυχώρου καὶ εὐαέρου αἰθούσης ἔχει καὶ λαμπρὸν κῆπον καὶ ὄπισθεν τοῦ κήπου σειρὰν ἰδιαιτέρων δωματίων διὰ συναναστροφὰς καὶ γεύματα ἰδιαίτερα.

Τιμαὶ μέτριαι!